

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Kösztl János (fő-tér), BöhmManó (fő-utca) papír- és könyvkereskedésiben

Mefisztó politika.

Pécs, 1894. aug. 20.

A németek nagy költője, Goethe által megörökített monda szerint Faust doktor hódító erejű ifjúságot kapott ajándékba az ördögtől, ki ennek folytán jogot formált Faust uram lelkére s azt el is vitte magával a pokolba. Ennek az ördögnek, Mefisztónak a politikájával akar a mi kiválóan szabadelvű kormányunk élni a közjogi ellenzékekkel szemben midőn fél- és negyed hivatalos lapjai által ország-világnak hirdetteti, hogy a közjogi ellenzékek, mely őt az egyházpolitikai javaslatok keresztülvitelénél támogatta, most már minden egyéb kérdésben is a kormányval kell tartania, közjogi és nemzeti követeléseit sutba lökni s követnie kell a kormányt tuskön-bokron keresztül, mert ezt követeli a szabadelvűség s a következetesség.

Igaz ugyan, hogy nagy hazánkfia, Kossuth Lajos azt mondta, az ördögtől is el kell fogadni a szabadelvű egyházpolitikai javaslatokat, de nagyon téved a kormány és hűséges pártja, ha azt hiszi, hogy ezt a hasonlatot tovább is folytathatja s ezen a réven bekebelezheti táborába az ellenzékét, mert ha a kormány és Mefisztó intenciója közt nincs is valami lényeges különbség, a közjogi ellenzék álláspontja annál jobban különbözik a híres Faust doktorétól.

A függetlenségi és 48-as párt a szabadelvű reformokkal nem kapott ajándékot a kormánytól, mint Faust az ördögtől, hanem ellenkezőleg a kormány kaparította el a közjogi ellenzéktől a szabadelvű programot, hogy ezzel menthesse meg magát az eibukástól és pártját a szétszúllástól; a függetlenségi és 48-as párt nem kötötte le szerződésileg testét-lelkét, elveit és zászlaját a kormánynak, hanem ellenkezőleg a kormány tartozik hálával a közjogi ellenzékeknek, hogy félretéve minden párttaktikát a szabadelvű reformokkal együtt a kormányt is segített megmenteni.

Mikor arról volt szó, hogy a függetlenségi és 48-as párt támogassa-e a házasságjogi javaslatot, akkor a kormány tárogatói azt harsogták,

hogy félre kell tenni minden párttekinetet és támogatni kell azt a javaslatot, mely a közjogi ellenzék régi elveinek egyikét van hivatva megvalósítani. Most, hogy ez megtörtént, megfordítják a köpönyeget s azt hirdetik, hogy a közjogi ellenzéknek félre kell tennie az elveket és sorakoznia a mostani kormány mellett, mert csak ez képes a megalkotott szabadelvű törvényt az életben is megvalósítani; szóval, hogy a függetlenségi és 48-as párt a reformok támogatásával eljátszotta létjogosultságát s többé más feladata nem is lehet, mint a kormány drága életének megvédésével a segédsapat szerepét betölteni.

Lehet, hogy a közjogi ellenzék egyes árnyalaiban fognak akadni egyesek, kik akár a nagyhangú frázisok által megtévesztve, akár saját jól felfogott egyéni érdekeik szempontjából vállalkozni fognak erre a csatlósi szerepre, de az is kétségtelen, hogy a párt zöme átlát a szitán s a Mefisztó-politikanak nem fog felülni.

Ha a párt az egyházpolitikai reformokat, mint szabadelvűeket és saját programjában foglaltakat elvi szempontból támogatta, ebből józan logikával nem az következik, hogy most egyéb elveit Tisza Kálmánként a szegre akassza, hanem az, hogy a kormánynak a saját elveivel ellenkező egyéb törekvései ellen annál nagyobb hévvel szálljon sikra. Avagy a polgári házasság kimeríti a szabadelvűség egész birodalmát, mert a kormány a polgári házasságot programjába felvette, azért szabadelvűvé vált a rendőr állam megteremtésére vezető merev centralizáció a polgárok politikai jogainak megszorítása, a választási visszaélésekkel inaugurált politikai erköletelenség?

S ha a függetlenségi és 48-as párt az államosítás elleni küzdelmében vagy a választási törvény szabadelvű reformálása iránt vivandó harcában más elleuzéki pártok támogatására talál, ne higgye a kormánypárt, hogy a közjogi ellenzék ezen segítség igénybevételétől az ultramontanizmus rémének felidézésével elriaszthatja, mert a függetlenségi és 48-as párt épen a kormánypárt tapsai közt tanulta meg azt, hogy saját

elvei diadalra juttatása végett a egélyt az ördögtől is el kell fogadni.

Mi ugyan soha sem haragudnánk, ha u. n. reakcionáriusaink és ultramontanaink csupa György Elekeket küldenének az országgyűlésre, de nem is örülhetne neki egy igaz hazafi sem, ha szabadelvűnk csupa Festetich Andorokra szavaznának.

Hirek.

— **(Lapunk mai száma)** az ünnepek miatt két oldal terjedelemben jelenik meg.

— **(Szent István ünnepe.)** Tegnap volt Szent István ünnepe; ős Buda várában a hercegprimás vezetése mellett díszes egyházi menet hordta körül Szent István szent jobb kezét harangok zugása közt, azt a szent jobb kezét, mely Magyarországot megalakította s az európai nemzetek közé csodás előrelátással beillesztette. E nap országos ünnep. Nincsen magyar ember a Kárpátoktól Adriáig, ki szívvel, lélekkel áhitatosan meg ne ünnepelje. Városunkban is nagy fényűző ünnepelték meg. A templomokban, melyek alig voltak képesek magukba fogadni az ájtatos híveket, ünnepélyes nagy miséket tartottak. A székesegyházban d. e. 9 órakor a szent misét Tróll Ferenc c. püspök, nagyprépost tartotta, nagy segédlettel. E szent misén jelen voltak Rózs a Bertalan és Schlippenbach István gróf vezérnagyok, Kardos Kálmán főispán, Blaskovics István kir. táblai elnök, Koszits Kamil megyei főjegyző, Vaszary Gyula rendőrfőkapitány, a honvéd gyaioagsági és huszártisztek teljes számban, s több városi és megyei notabilitás. A kik a templomba nem fértek be, azok a templom előtt és a sétatéren foglaltak állást. A veteránok zenekarral jelentek meg. Délután és este több helyen mulatság volt. Így a veteránoknak igen sikerült nyári mulatásuk volt egyleti helyiségükben, melyen sokan vettek részt.

— **(A király születésnapja.)** Ő felsége, a magyar király, szombaton ünnepelte születésének 64-ik évfordulóját. Ezt az ünnepet városunkban is nagy fényűző ünnepelték meg. A középületeken nemzeti színű lobogók lengtek. A székesegyházban d. e. 9 órakor hálaadó-isteni tisztelet volt, melyen Tróll Ferenc c. püspök, nagyprépost celebrált nagy segédlettel. A szent misén jelen voltak: Kardos Kálmán főispán, Aidinger J. polgármester, Vaszary Gyula rendőrfőka-

ber volt, hogy ritkította párját. A fehér lóért élt-halt. De ha leszállt az éjszaka, kalandra koromsötét lovon indult. Esteledik. Ott jön vágatva egy kis csapat, mint egy kisebbszerű vert had, mindössze tiz tizen két ember. Aztán hirtelen eltűnnek, mintha a föld nyelte volna el őket. Két oldalt magas hegyek kéklenek, a völgy közepén pedig mint óriási ezüst kígyó csavarog a Hernád, — hullámaival játszadozik a kelő hold sugara. Éleesebbé válnak Hernád várának körvonalai s a kivilágított ablakok pompás ellentétet képeznek a mindinkább sötétlő hegyekkel. Két lovas — az egyik éjfekete paripán — halad a sánctöltésen beszélgetésbe merülve.

Az egyik, látszik megjelenésén, Janku. A másik törpe, zömök ember, keményen üli a lovat. Ez Wencel, rangra nézve abban a kopott kis csapatban csak olyan, — mint Janku. Mig így suttogva beszélgetnek a néma éjben, lassankint elsötétülnek a vár ablakai. Csak egy maradt kivilágítva.

— No menj Wencel, most már magam akarok maradni.

— Jó, de emlékezzél szavadra.

— Azt nem szoktam elfelejteni.

— Nyomon kísérem minden lépésedet. Az a pillanat, melyben azért a két szemért megfedkedzel esküdről, halálad perce lesz.

— Janku még nem szegte meg szavát.

— Tudom. De esküd szerint a végszükségben inkább meghalni csapatoddal együtt, — mint megadni magad. — nem igen lesz kedved, mikor számodra egy új élet nyílik.

Eközben megnyílt az ablak s ott egy fekete

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A rabló.

— Irta: TOMBI. —

Mindenki aludt már a boltives várban, csak egy ablakon keresztül pislogott halvány mécses. Bent a szobában a pislogó mécs fényénél aggódó tekintet tel jár fel s alá — Zsuzsi néni.

— Ugyan hol maradhat ilyen sokáig — dörögői fogai között s kinéz a hosszú utra, melyet égészen bevilágít a téli hold.

De az aggodalmas arc egyszerre kiderül s lábujhegyen, de annál sebesebben szalad a lépcsőkön lefelé, hogy kaput nyisson. Volt aztán szemrehányás, feddés azért a gondatlanságért, a mit elkövetett az ő drága nevelőleánya — a szép Hernády Katica.

— Hát tudja, Zsuzsi néni, eltévedtem az erdőben. Egy ideig kerestem is az utat, de már a lovam is elfáradt s kezdtem félni. — Olyan rémes az, mikor az erdőben éjszaka kezd lenni Siri esend, csak néha rezzennek a száraz galyak, mintha rossz emberek lopóznának az ember felé. Egyszer csak a Villám, ez az okos állat, hegyezni kezdte a fülét s figyelmeztetett, hogy jön valaki.

— Valami rabló! — kiáltott közbe Zsuzsa.

— Dehogy. Egy szép, derék vitéz. Olyan szíves, biztató, hogy ne féljek semmitől — szólt végig simítva fűrtait a lovag kalap alatt.

— Az mutatta meg az utat?

— Az. Kértem aztán, hogy jöjjön el hozzánk holnap, holnapután.

— És eljön?

— Nem. Azt mondta, hogy neki nem lehet.

— Furcsa. Most ám hamar lefeküdni, mert a nemzetes ur felkél.

— Tudja, hogy elkéstem?

— Nem tud semmit. De jobb is. Tudja, hogy az öreg urak nagyon zsémbesek.

Hernády Katica álmódott szépet délceg ifjuról, deli leventéről.

A Giskra-saison végét járta Magyarorszában. Hollós Mátyás hatalmas karja kiszaggatta ezeket a fertelmes parazitákat az ország testéből. Egy részök már valahol Bécs körül segített verni a németet, a másik pedig — a jobbik a Duna hullámsírjában uszkált Titel körül. Szinte szabadabban lélegzett fel egész Felsőmagyarország. Rebesgették ugyan, hogy a délceg Janku csapatával még bujkál a Hernád mentén, csapatja elhajtja a marhát, a társzekeret, ő maga meg még sziveket is rabol. Nevetett erre egy nagyot jó Hernády Gáspár uram.

— Csak beszéljétek — gondolta magában. Asz szonyok találták ki az egész doigot. Vese az egész, hisz a királyi futár maga beszélte, mikor itt járt, hogy látta Jankut, a mint a Dunába fojtották, miután nem akarta felvenni a kemény, fekete páncélinget.

Még meg is sajnálták a szép, délceg férfiut. De mintha nem is tartozott volna ő ahoz a fajhoz, olyan magyaros vonásai voltak, olyan lovagias em-

